

Aleg. 80

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie urządzenia zakładu profesora
Bujwida w Krakowie dla szczepienia ochronnego.

Wysoki Sejmie!

Jak przedstawiliśmy w kilku przyjętych już przez Wysoki Sejm do wiadomości sprawozdaniach z czynności Departamentu V. Wydziału krajowego z lat ubiegłych, — toczą się od szeregu lat rokowania z c. k. Rządem o utworzenie w Krakowie specjalnego zakładu, w którym przez ochronne szczepienie metodą Pasteura znalazłyby pomoc skuteczną osoby pokąsane przez wściekle zwierzęta.

Od r. 1894 Wydział krajowy pozwolił przyjmować te osoby do szpitala św. Łazarza w Krakowie, aby umożliwić próby czynione z limfą antirabiczną, gdyż od czasu produkowania owej limfy w zakładzie profesora Dra Bujwida zaczęło się zgłaszać coraz więcej osób do poddania się szczepieniu metodą Pasteur'a, a zakładu na pomieszczenie tych osób w kraju nie było i dotychczas niema.

Koszta utrzymania tej kategorii osób pokrywa według istniejących przepisów (dekret kancelaryi nadwornej z 11. stycznia 1816) w pierwszym rzędzie właściciel wściekłego zwierzęcia, a w razie jego ubóstwa lub niemożności wysledzenia go fundusz państwowy w $\frac{2}{3}$ częściach, a w $\frac{1}{3}$ części fundusz krajowy.

Ale ponieważ sprawa szczepienia antirabicznego, zainicjowana w ten sposób przez kraj w r. 1894, wyszła z biegiem lat ze stadyum próbnych doświadczeń, ponieważ w miarę, jak wzrastało zaufanie do tej metody, rosła też liczba osób uciekających się do tej metody leczenia, szukających przytułku w szpitalu św. Łazarza, który jako przepełniony istotnie chorymi z trudnością rozmieszczał te przyjmowane niejako w gościnę osoby po rozmaitych oddziałach, przeto Wydział krajowy rozpoczął jeszcze przed kilku laty — jak o tem na wstępie wspomniano — rokowania z c. k. Rządem o stworzenie specjalnego zakładu na pomieszczenie i pielęgnowanie osób, poddających się antirabicznemu szczepieniu.

Rokowania te przechodziły rozmaite fazy — jak to już przedstawiliśmy obszernie w sprawozdaniach z czynności Wydziału kraj., a tu w krótkości streszczamy:

Wydział krajowy żądał początkowo od c. k. Rządu wybudowania kosztem funduszu państwowego na gruncie szpitala św. Łazarza w Krakowie takiego zakładu, a gdy Ministerstwo spraw wewnętrznych odmowną na ten projekt dało odpowiedź, wszedł Wydział krajowy bezpośrednio w układy z profesorem Drem Bujwidem (jak LW. 18349/901), czy i pod jakimi warunkami byłby skłonny przy pomocy kraju i c. k. Rządu założyć tego rodzaju zakład prywatny.

Równocześnie także c. k. Rząd rozpoczął z profesorem Drem Bujwidem w tym samym kierunku ze swej strony rokowania, które doszły do tego, że c. k. Rząd postanowił pomieszczać osoby, pokąsane przez wściekle zwierzęta w prywatnym zakładzie, który ma otworzyć w Krakowie profesor Dr. O. Bujwid (jak LW. 15.819/902), Koszt a leczenia ubogich, przynależnych do Galicyi, o ile nie mogłyby być ściągnięte od właścicieli wściekłych zwierząt, pokrywałby w $\frac{2}{3}$ częściach fundusz państwowy, a w $\frac{1}{3}$ fun-

dusz krajowy, według taksyiennej, unormowanej na razie w wysokości 3 koron, na podstawie przedłożonego nam preliminarza kosztów utrzymania zakładu, którego cała administracja będzie prowadzona pod kontrolą c. k. Rządu.

Zatwierdzenia statutu zakładu i ewentualnych jego zmian dokonywać ma c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Wydział krajowy oświadczył gotowość uiszczenia za ubogich, przynależnych do Galicyi, a w tym zakładzie pielęgowanych, $\frac{1}{3}$ części taksy, oznaczonej w statucie zakładu, t. j. na razie 1 korony od dnia i osoby, a zarazem pragnąc przyspieszyć powstanie tego zakładu także w interesie szpitala św. Łazarza, przepełnionego chorymi i nie mającego odpowiedniego pomieszczenia dla coraz liczniej się zgłaszających osób, pokąsanych przez wściekle zwierzęta, Wydział krajowy na odnośne zapytanie c. k. Namiestnictwa oświadczył (LW. 87.161/902) gotowość uiszczenia — rozumie się za zezwoleniem Wys. Sejmu — 2 060 K na pierwsze urządzenie zakładu.

Kwoty tej wprawdzie nie wstawiono do preliminarza budżetu funduszu krajowego na rok 1905, ponieważ decyzja c. k. Rządu w tej sprawie nadeszła dopiero po wydrukowaniu preliminarza, lecz wydatek ten mógłby znaleźć pokrycie w zaoszczędzeniu części kredytu 2.000 K, wyznaczonego przez Wysoki Sejm na rok 1904 na stałą subwencję dla zakładu profesora Dra O. Bujwida wyrabiania limfy antirabicznej oraz w takimże zaoszczędzeniu takiego samego kredytu, preliminowanego przez Wydział krajowy jeszcze na rok 1905 w Rubr. III. poz. 52, — ponieważ od chwili otwarcia nowego zakładu prof. Dra Bujwida i opłacania w tym zakładzie taksy, pokrywającej wszystkie koszty pielęgowania i dostarczania środków antirabicznych ustać powinna powyższa stała subwencya, udzielana dotychczas z funduszu krajowego. Ze subwencji tej, przeznaczonej na rok 1904, wypłacono dotychczas część, przypadającą za I. półrocze b. r., a w razie otwarcia zakładu jeszcze w bieżącym roku zostałaby część tej subwencji, *pro rata*, na uzupełnienie przypadającej na fundusz krajowy części kosztów pierwszego urządzenia nowego zakładu.

Przedstawiwszy obecny stan rokowań z c. k. Rządem o utworzenie zakładu dla pielęgowania i żywienia osób, pokąsanych przez wściekle zwierzęta, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm zezwala, aby za pielęgowanie i żywienie ubogich, do Galicyi przynależnych chorych, poddających się ochronnemu szczepieniu przeciw wścieklicznie w prywatnym, pod nadzorem c. k. Namiestnictwa i Wydziału krajowego prowadzić się mającym zakładzie profesora Dra O. Bujwida w Krakowie fundusz krajowy opłacał $\frac{1}{3}$ część każdorazowej najniższej taksy, ustanowionej dla tego zakładu statutem, zatwierdzonym przez powyższe dwie władze.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wypłacenia profesorowi Drowi O. Bujwidowi na pierwsze urządzenie powyższego zakładu kwoty dwu tysięcy sześćdziesięciu (2 060) koron.

III. Stała subwencya, wyznaczona z funduszu krajowego w kwocie 2.000 K rocznie dla zakładu prof. Dra O. Bujwida dla produkcji limfy antirabicznej, ma ustać z dniem otwarcia zakładu, wymienionego w powyższej uchwale I.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.